

МИР ПЕРЕМОЖЕ ВІЙНУ!

Пролетарі всіх країн, єднайтеся!

ОРГАН КІРОВОГРАДСЬКОГО ОБКОМУ ЛКСМУ.

Рік видання VI
№ 84 (591)

П'ятниця, 13 липня 1962 р.

Ціна 2 коп.

НАСТАВ ЧАС ДІЯТИ!

В ім'я життя на землі, щастя всіх людей, в ім'я майбутнього людства треба твердо й рішуче вимагати заборони атомної зброї і загального роззброєння!

(З промови М. С. Хрущова на Всесвітньому конгресі за загальне роззброєння і мир).

Всесвітній конгрес

Ранкове засідання конгресу 10 липня почалося виступом голови Московської Ради М. О. Дигая, який передав від імені москвичів учасникам великого форуму миролюбних народів палкий привіт і побажання успіхів у розв'язанні їх благородних завдань.

Потім на трибуну піднімається представник Бразилії Алваро Лінс. Він говорить про те, що ті війни, які мали місце в Південній Америці, були розв'язані або спровоковані спочатку англійським, а потім північноамериканським імперіалізмом. І тепер, коли відзначається, що в Бразилії демократія ще не досягла розвинутого, це — результат політики США.

Потім промовець під оплески багатьох делегатів і гостей підкреслює, що саме Радянський Союз протягом своєї більш як 40-річної історії очолює сили миру і соціалізму на землі.

Професор Станіслав Кульчинський від імені польського народу палко підтримує план загального і повного роззброєння, висунутий главою Радянського уряду М. С. Хрущовим на 15-й сесії Генеральної Асамблеї ООН, а потім поданий Радянською делегацією в Комітет 18-ти в Женеві. Реалізація цього плану, відзначає промовець, забезпечить мир людству, випільнить на благо народів величезні матеріальні ресурси.

Говорячи про американський ядерний вибух на великій висоті, проф. Кульчинський підкреслює, що цей вибух наближив нас до грані, яка проходить між життям і смертю. Наприкінці промовець відзначає, що ленінський принцип співіснування — це об'єктивна історична необхідність.

На трибуні — тепло зустрінутий присутніми прославлений чилійський поет Пабло Неруда. Як громадянин своєї країни і поет Латинської Америки, каже він, я насамперед хочу вітати делегацію США. Члени цієї делегації представляють не купку безумців, а ті чудові сили цієї великої країни, які живуть і борються в душі ідеалів Уїтмена та інших гуманістів.

Латинську Америку, продовжує Неруда, часто називають континентом надії. Але ця надія нагадує вексель, оплата якого весь час відкладалась. Події на Кубі розбудили народи латиноамериканських країн, Кубинець Фідель Кастро схопив невловиму надію за волосся і посадив її за стіл у Гавані, за стіл Латинської Америки.

Далі промовець з гнівом говорить про підступи американського імперіалізму проти революційної Куби, про грабінж монополіями США латиноамериканських народів. Пабло Неруда висловлює надію, що в результаті роззброєння розцвіте економіка світу, книга і їжа придуть в країни Латинської Америки.

На ранковому засіданні конгресу також виступили Хуан Маріньєло (Куба), Тхао Денан (Лаос), Леліо Бассо (Італія), Моктар Абаруді (Марокко), канонік Коллінз (Англія), Аугуст Спонгберг (Швеція) та інші.

В другій половині дня відкрилося спеціальне засідання конгресу. Головуючий професор Джон Бернал повідомляє:

— Ми звернулися з запрошенням до глав урядів 18-ти держав висловити свою точку зору в питаннях роззброєння в усній або писаній формі. Деякі глави урядів надіслали вже відповіді. Глава Радянського уряду прем'єр-міністр М. С. Хрущов люб'язно погодився викласти свою точку зору особисто на конгресі.

Я зараз з задоволенням хотів би попросити прем'єр-міністра Союзу Радянських Соціалістичних Республік виступити перед конгресом...

Товариш М. С. Хрущов піднімається на трибуну. В залі вибухає буря овацій. Всі встають, вітаючи главу Радянського уряду.

З допомогою залізної логіки фактів глава Радянського уряду показує, що роззброєння — владне веління часу. Не можна не бачити, каже він, що термоядерна зброя безперервно удосконалюється. Її нагромадження у військових арсеналах загрожує досягати тієї критичної точки, коли, як раніше казали, гармати починають самі стріляти, а тепер, перефразуючи цей вислів, можна сказати: ракети з термоядерним зарядом самі почнуть літати. Ніколи ще підготовка до війни не набирала таких гігантських масштабів, як у наші дні. Товариш Хрущов ілюструє цю істину великою кількістю прикладів. Монополії, ці «торгові смері», вкупі з мілітаризмом шалено роздують гонку озброєнь. За оцінкою вчених-атомників Заходу, в сучасному світі «потенціал ядерної смерті» обчислюється в 250 мільярдів тонн тринітро-толуолу. На кожного жителя нашої планети припасено вже понад 80 тонн вибухівки. Гонка озброєнь обходиться страшенно дорого. На воєнні цілі в світі витрачається 120 мільярдів доларів. На першому місці за масштабами воєнних гештаувань стоять США.

У свій час, відзначає товариш Хрущов, президент США Ейзенхауер, а потім і президент Кеннеді заявляли, що військові сили США і СРСР рівні. А тепер керівні діячі США починають вкореняти в свідомість свого народу і своїх союзників думку про те, що співвідношення сил нібито змінилось на користь США. Задум такого роду виступів ясний: твердячи, що вони виграють війну, американські мілітаристи намагаються підбадьорити як свої збройні сили, так і союзників.

Постає питання, як американські діячі виміряли зміну співвідношення сил на свою користь? Ніяких даних у них щодо цього немає, говорить товариш М. С. Хрущов. Якщо ж дивитися об'єктивно на стан справ, то картина вийде зовсім інша. В інтересах гарантування безпеки Радянський Союз змушений був створити за останні роки ядерну зброю в 50, 100 і більше мегатонн, міжконтинентальні ракети і глобальну ракету, яка практично невловна для оборони, і створив протиракетну ракету. У правлячих кіл США, які не мають такої потужної військової техніки, немає ні найменших підстав твердити, що співвідношення сил змінилось на їх користь.

Твердження американських керівних діячів про мниму перевагу США у співвідношенні сил над Радянським Союзом тягуть у собі величезну загрозу як для народів інших країн, так і для американського народу.

Глава Радянського уряду далі показав, як американський мілітаризм намагається створити свого роду культ ядерної війни. Міністр оборони США Макнамара, наприклад, недавно твердив, що, мовляв, можна домовитися про те, щоб застосовувати ядерну зброю тільки для ударів по збройних силах, а не по великих містах. Ця страхітлива пропозиція, каже тов. Хрущов, прийнята від початку до кінця ненавистю до людей, до людства, бо вона намагається узаконити ядерну війну і тим самим загнєть мільйонів і мільйонів людей.

Ті, хто балансує «на грані війни», продовжує товариш Хрущов, намагаються запевняти, ніби надійною гарантією збереження миру є сама ракетно-ядерна зброя. Ця концепція — її на Заході називають «рівновагою страху» — суперечить здоровому розумові, є кричущим обманом людей. На ділі під прапором «доктрини рівноваги» виношуються плани розв'язування превентивної війни. Деякі відповідальні державні діячі США навіть відкрито заявляють про свою готовність взяти на себе «ініціативу в ядерному конфлікті з Радянським Союзом».

Але ми з усією певністю заявляємо: якщо агресори розв'яжуть ядерну війну, вони неминуче і самі згорять в її полум'ї.

Агресивні сили проводять гонку озброєнь, підготовку до нової світової війни під прикриттям розмов про воєнну загрозу з боку Радянського Союзу та інших соціалістичних країн. Товариш Хрущов наводить незаперечні доводи, які показують всю фальш цієї злісної вигадки. Він ще раз підкреслює, що зовнішня політика Радянського Союзу ґрунтується на ленінському принципі мирного співіснування і дружби між народами.

Значне місце у своєму виступі товариш Хрущов приділяє програмі загального і повного роззброєння, яку Радянський уряд висів в ООН, а також іншим мирним акціям Радянського Союзу.

Зміцнюючи свою могутність, говорить далі товариш М. С. Хрущов, Радянський Союз діє не тільки в своїх інтересах, але й в інтересах усього людства, в інтересах підтримання загального миру. Проте ми ні в якому разі не задоволені тим, що нам доводиться віддавати багато сил і коштів виготовленню сучасної зброї. Наші наукові і технічні кадри могли б знайти набагато краще застосування своїм знанням і досвідом. Удосконалення зброї в соціалістичних країнах — це вимушена необхідність. Було б значно краще всю зброю викинути в море і потопити її. Ми стоїмо за загальне повне роззброєння. Ми готові разом з усіма державами, які мають ядерну зброю, підписати угоду про заборону всіх виготовлень цієї зброї. Це було б великим кроком на шляху до загального роззброєння. Але одностороннього роззброєння країн соціалізму ніхто від нас не діждеться!

Глава Радянського уряду потім переконливо показав, як західні країни на чолі з США нещирими розмовами про роззброєння прикривають гонку озброєнь.

Весною цього року, каже він, уряд США послав за кордон три делегації: одну — на переговори в Женеву, другу — на сесію ради НАТО в Афінах і третю — найчисленнішу — в район островів Різдва і Джонстона — для керівництва ядерними випробуваннями.

Діяльність якої з цих делегацій з най-

МОСКВА, 11 липня. (ТАРС). Сьогодні з ранку тривають засідання комісії Всесвітнього конгресу за загальне роззброєння і мир. У Кремлівському Палаці з'їзду працює комісія «Роззброєння і його політичні та технічні проблеми».

Після розв'язання деяких технічних питань у чотирьох підкомісіях почалося обговорення проблем: створення без'ядерних зон і зон контролю, ядерні випробування і співробітництво в космосі, питання безпеки, політичні і технічні аспекти роззброєння.

Багато делегатів з країн Азії, Африки, Латинської Америки і Європи вияви-

більшою ясністю відображає справжню суть американської політики? З усього видно — другої і третьої. А делегація в Женеві — це лише своєрідне «покриття».

Товариш М. С. Хрущов спинився потім на необхідності мирного врегулювання німецької проблеми.

Показавши, яким великим благом для всього людства буде світ без зброї, товариш М. С. Хрущов в останній частині свого виступу вказує, що народи можуть і повинні добитися роззброєння, зберегти мир. В сучасну епоху, каже він, немає фатальної неминучості воєн. Але водночас немає і фатальної неминучості миру.

Постає питання, говорить товариш Хрущов, чи є можливість у народів тепер спинити біг до смерті, до нової війни. Ми з усією рішучістю відповідаємо: так, є. Тепер є реальні могутні сили, які можуть відстояти мир. Це — Радянський Союз і світова соціалістична система, які створюють могутню перешкоду на шляху розв'язування нової світової війни. Це багато молодих суверенних держав, в тому числі такі великі держави, як Індія і Індонезія, що виступають за загальне роззброєння і зміцнення миру. Це — миролюбні сили в усіх країнах, які борються за ліквідацію самої можливості розв'язування збройних конфліктів.

Мені хотілося б ще раз підкреслити, продовжує товариш М. С. Хрущов, що вирішальна сила в боротьбі за роззброєння — це народні маси, їх активні дії. Хай всесвітній рух за загальне роззброєння і мир наростає день у день, тиждень у тиждень. Хай піднімуться всі народи і своїми активними діями заступлять шлях світовій війні, зоб'яжуться роззброєння. Чим ширшою буде армія борців за мир, чим вона буде активнішою, тим швидше буде досягнуто загального і повного роззброєння. Нема сумніву, що народ кожної країни знайде ефективні, найбільш відповідні до конкретних умов, форми й методи боротьби за загальне роззброєння, за зміцнення миру, і внесе гідний вклад у розв'язання цього завдання.

Глава Радянського уряду закінчив свій виступ. У залі знову «вибухають бурхливі оплески»; всі встають.

Потім було зачитано послання конгресові глав урядів ряду країн — членів Комітету 18-ти, а яких вони висловили свою точку зору в питаннях роззброєння: Антона Югова (Болгарія), Джавахарлала Неру (Індія), Юзефа Ціранкевича (Польща).

З Англії на адресу конгресу надійшов короткий лист секретаря прем'єр-міністра Макміллана, із Франції — короткий лист французького посла в Англії.

Було повідомлено, що президент США Кеннеді не дав ніякої відповіді на лист голови підготовчого комітету і навіть не надіслав повідомлення про одержання цього листа.

На цьому закінчилося спеціальне засідання конгресу.

(ТАРС).

ли бажання брати участь в загальній дискусії в комісії «Роззброєння і національна незалежність». Першою сьогодні виступила Густа Фучикова, представниця делегації Чехословацьчини.

На засіданні комісії, що обговорює економічні наслідки роззброєння, виступили вранці промовець Франческа Пістолезе (Італія), відомий економіст Юрген Кунінський (НДР).

В комісії «Роззброєння і проблеми права, культури, моралі і т. д.» обговорення цих проблем проходить у підкомісіях.

Гнів громадськості усього світу

Американські імперіалісти, які всупереч протестам усього світу підірвали в космосі ядерну бомбу, знову й остаточно викрили себе перед лицем людства.

«Американський вибух метатонної бомби на висоті 200 миль від поверхні землі є актом безрозсудливості», — заявив відомий англійський вчений і громадський діяч лорд Бертрам Рассел. Мета цього вибуху — дістати відомості,

які сприятимуть несподіваному нападові Сполучених Штатів на СРСР. Випробування проведено для того, щоб з'ясувати, чи виявиться порушення роботи радіолокаційних установок, викликане вибухом, достатнім для цієї смертової мети.

Ця зухвала провокація щодо миролюбного людства в такий момент, коли представники народів п'яти континентів зібрались в Москві

на Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир, не принесе слави американському президентові і урядові, а викличе ненависть громадськості усього світу, говориться в телеграмі болгарського національного комітету захисту миру президентові США Кеннеді.

Монгольський письменник і журналіст Т. Даржа сказав: «Форрестоли у Пентагоні ще не перевелися. Вони будуть отруювати життя людям, якщо не надягти на них гамівні сорочки. Нас, прихильників миру, більше, ніж любителів наживатися на людській крові, і ми зуміємо примусити їх поважати вимогу більшості людства».

Визначний англійський вчений спеціаліст у галузі космосу Бернард Ловелл назвав американський вибух «одним з найбільш грубих і небезпечних експериментів з усіх коли-небудь здійснюваних досі».

Нас не залякати

НОВИЙ вибух в атмосфері проведено в момент, коли в Москві відкрився Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир. Американські імперіалісти вибухом ядерної бомби в космічному просторі протиставляють себе всьому прогресивному людству. Але це не лякає сили миру, це не лякає нас. Це видно з виступів делегатів конгресу. Це видно й по роботі нашого колективу комуністичної праці імені XIV з'їзду ВЛКСМ. Всі члени бригади вчора приступили до роботи з твердим наміром виконати денну норму на 140 процентів. І добилися свого!

А. ЛИМАРЕНКО,

бригадир колективу комуністичної праці імені XIV з'їзду ВЛКСМ Кіровоградського агрегатного заводу.

ОБУРЕННЮ НЕМАЄ МЕЖ

ОБУРЕННЮ немає меж. Як сміли американські атомщики провести ядерний вибух в той час, коли в Москві зібрався Всесвітній конгрес за загальне роззброєння і мир. Вистачило ж у них підлості підняти ядерний пристрій на висоту 200 миль і зірвати його над островом Джонстон в Тихому океані.

Чешуться руки в американців. Хочуть вони втягнути людство у нову світову бойню. Хочуть перешкодити нам будувати, вчитися, спокійно жити. Не виїде, панове! Люди світу проти війни. І мир восторженствувє, як би ви не бісувались.

Правлячі кола США йдуть супроти здорового глузду, супроти волі народів світу. Не можна залишатися байдужим до цього. Народам світу треба зробити все для того, щоб загнущати американських воєк і їх прибічників. Думайтеся, що своє рішуче слово в цій справі скажуть делегати конгресу.

Повітря повинно бути чистим. Хай ті, хто дає розпорядження зривати атомні бомби, зрозуміють, що далі так не можна, що вони за свої дії понесуть покарання. Найсуворішого осуду за злочини перед людством заслуговують вони. Цього вимагають народи світу.

В. ЖИЛИЩИЧ,

учень Черноміської лісної школи.
Знам'янського району.

ПІВТОРАМЕТРОВОЮ зеленою стіною красується комсомольська «королева полів» у колгоспі імені XX з'їзду КПРС Бобринецького району. Тут Рая Адаменко з своїми членами ланки думає зібрати по 100 центнерів сухого зерна з кожного гектара. Комсомольці вже двічі спушили міжряддя, піджили та пропасникували рослини. В цьому їм подав велику допомогу механізатор Віктор Грица.

О. ГАЙКО.

ВАРТИЛІ імені Леніна Ульянівського району на 600 гектарах вирощують кукурудзу комсомольці. Комсомольсько-молодіжні ланки Олени Животовської, Станіслава Нейдомського, Івана Царелуні, Віри Сокалюк, Тарі Зологар, Івана Ярмолата не поступаються в занятті одна перед одною. Кожна ланка на своїй площі вчасно провела міжрядній обробіток в обох напрямках та підживлення.

Л. УЛІЧ.

«МОЛОДИЙ КОМУНАР»
13 липня 1962 р., 2 стор.

ПРОГНОЗИ І СТРОКИ

ВОВНИ тут начебто все гаразд. За кількасот метрів від об'єкту, на роздоріжжі, стоїть великий покажчик з написом: «Комсомольська будова». Здалеку на головному корпусі теж кидається у вічі «Ударна комсомольська будова». На території м'ясокомбінату скрізь видно лозунги, що закликають комсомольців і молодь будувати успішно виконати рішення XXII з'їзду КПРС, XIV з'їзду ВЛКСМ. в строк здати в експлуатацію другу чергу споруджуваного об'єкту.

Та терміни ці вже й самі будівельники точно не пам'ятають, адже вони вже по кілька раз мінялися. Останній строк здачі адміністративного корпусу минав першого липня. А тут ще чимало роботи. Та головна «заковка» у віконних рамах. Коростеньський деревообробний комбінат Житомирської області повинен був ще в другому кварталі поставити рами, але, як кажуть, віз і нині там.

Начальник комсомольського штабу будови Володимир Ткачук, показуючи в зобов'язанні термін здачі в дію м'ясожирового і ковбасного корпусу до Дня будівельника, — не без іронії зауважує:

— Прогноз показує, що й цей строк не останній.

Муляри кращої на будові комсомольсько-молодіжної бригади Віктора Бавкіна, виборюючи звання колективу комуністичної праці, невпинно піднімаються вгору. Ще днів три-чотири, і вони закінчать кладку стін другого поверху. А тоді, напевне, будуть «загорятися». Звісно, без роботи не сидітимуть, десь щось знайдеться, щоб їх притягнути. Але не в цьому суть — на об'єкті буде затишшя. І знов-таки затримка через залізобетонні колони та плити для перекриття другого поверху.

Але й перший поверх м'ясожирового і ковбасного корпусу в одному кутку не закінчено, бо не вистачає лише однієї кутової залізобетонної колони. Для корпусу підйому худоби бракує шість косоурів. Постає всі ці матеріали місцевий завод залізобетонних виробів будуправління № 1 і Черкаський завод залізобетонних виробів. Ці підприємства повинні були надіслати на будову колони, плити, косоури, віконні перемички, таврові балки ще в червні. Але поставку ганебно зірвали. Головний інженер заводу будуправління № 1 А. Чуб виправдується тим, що, мовляв, в них немає катаного заліза. Та, як

пояснює начальник будуправління № 1 М. К. Батистов, заліза, хоч обмалю, але все-таки вони дістають. Кому-кому, а головінжу А. Чубу не до лиця зривати будівництво м'ясокомбінату, бо ж він є членом комсомольського штабу будови!

Не проявляє наполегливості в цій справі і відділ постачання будуправління № 1 тресту «Цукробуд». Його начальник М. Розін дійшов до того, що не хоче навіть розмовляти з начальником комсомольського штабу. Будова відчувала нестачу дошок для підлоги, нафтобітуму. В. Ткачук з'явився до М. Розіна з'ясувати причину затримки матеріалів. Зрозумілий начальник відділу постачання відрубав:

— В мої справи не втручайся. Командуй своїми комсомольцями, проводи там з ними бесіди, а сюди не лізь!!

Здавалося б, що для такої будови ознакою «штукатурні ковші». Не так і багато металу йде на виготовлення ковша. Але й про таку «дрібницю» відділ постачання не думає. Якщо ковші не виготовляють в Кіровограді (раніше займалося цим техучилище № 6), то можна ж їх завезти з інших міст. На практиці ж відсутність ковшів призводить ось до чого: для накидання розчину на стіну штукатурні користуються лопатами, а через це втрачається до двадцяти процентів розчину, знижується продуктивність праці.

Більшої оперативності і настирливості вимагається від комсомольського штабу. В його ж персоналі відсутні такі випробувані форми впливу, як «блискавки», загони «легкої кавалерії», «комсомольські прожектори». Сам начальник штабу, безумовно, не в силах одночасно охопити всі ділянки роботи, а коли б у кожній бригаді були його «очі й вуха» — «прожектори», вони помічали б усі недоліки, сигналізували б штабу, спільними зусиллями добивалися їх ліквідації. І, нарешті, чому б комсомольцям будови не встановити контакт з молотдод заводів-постачальників будматеріалів! Таке спілкування було б тільки на користь.

Штаб будови очолює молодий, ще мало досвідчений В. Ткачук. Та й працює він зовсім недавно. Отже міськом комсомолу повинен надавати йому систематичну допомогу і порадою, і ділом.

О. ШКАБОЙ,

спецкор. «Молодого комунара».
м. Кіровоград.

В об'єкті ЛКСМУ

Про участь комсомольців і молоді області в республіканському місячнику по збиранню металолому

МЕТОЮ подання допомоги колективам підприємств металургійної промисловості України у виконанні соціалістичних зобов'язань по надплановому випуску чавуну, сталі і прокату Центральний Комітет ЛКСМУ України прийняв постанову про проведення з 1 по 31 липня республіканського місячника по збиранню металового лому.

Бюро обкому ЛКСМУ своєю постановою зобов'язало міськкоми, райкоми ЛКСМУ, комітети первинних організацій забезпечити активну участь комсомольців і молоді, піонерів і школярів у республіканському місячнику.

Для комсомольських організацій, які зберуть за час місячника найбільшу кількість металолому і успішно виконають свої завдання, встановлено премії. Для міських і районних комсомольських організацій встановлено три премії: 60, 50 і 25 крб., для первинних організацій — три премії: 25, 20 і 15 крб., для кращих збирачів металолому — дві премії: 15 і 10 крб.

ЄВГЕНІЯ стала малярем

БУДИВЕЛЬНИКИ поспішили на обід. Бригадир, зупинившись на хвилину, глянув на дівоче обличчя, на яке спадало пасмо каштанового волосся. Перевів погляд на десять пофарбованих вікон і запитав:

— А хто ще тут працював?

— Я сама... — зосереджено зчищаючи шпателем від фарб комбінезон, відповіла дівчина.

— Дів-ча-та! Валя! Твоя сестра вже до обіду виконала денну норму, — вигукнули подружки.

Валя Марусенко оглянула шеренги пофарбованих вікон, радо поглянула на зниклої сестру, поклати руку їй на плече і коротко мовила:

— Ну, як моя Євгенія? Думали, мабуть, що підведе? Вона не така...

...Одержуючи атестат зрілості на випускному вечорі, Женя запевняла однокласників, що стане малярем, як її старша сестра Валя.

Спочатку дівчина вантажила цеглу для мулярів. Жені пообіцяли: через деякий час приставлять учнем до фахівця. А коли опісля дали призначення в бригаду малярів, бригаду комуністичної праці, дівчина від щастя розгубилася.

— А ти знаєш...? — спитав її валя.

Обнявши сестру, Валя заспокоїла її.

— Зможеш! У нас головне — любов до свого діла, наполегливість. А в тебе ці якості є.

Так комсомолка Євгенія Марусенко стала малярем. Мрія дівчини здійснилась. Тепер перед нею широка дорога праці, навчання.

Ф. ПЛАХТІН.

м. Кіровоград,
будуправління № 1.

На знімку: Євгенія МАРУСЕНКО.

Фото автора.

МАЙБУТНІ МЕХАНІЗАТОРИ

АНАТОЛІЙ Бондар та Вячеслав Таранцов після демобілізації з Радянської Армії пішли працювати в тракторну бригаду причіплювачами. Поблившись їм робота механізатора, і вирішили хлопці стати трактористами. Тепер вони курсанти Гайворонського училища механізації сільського господарства.

Нешодавно на практику в рідний колгосп приїхав Вячеслав Таранцов. Немає сумніву: виробничу практику хлопці пройде добре. Тут є у кого вчитися.

Хороша зміна росте досвідченим механізаторам артілі: працюють, боюва. Це вже згадані вище Анатолій і Вячеслав, Віктор Цибузько та Віктор Бондар. Адольф Швець і Анатолій Савчук.

Л. ПОЛІЩУК.

Колгосп імені Чкалова
Голованівського району.

ЛІТО ДЗВІНКЕ, ВЕСЕЛЕ

УЧНІ нашої школи весело відпочивають в піонерських таборах, в турністських походах і цікавих подорожах. Освіду недавно ми їздили на Кременчуцьку гідроелектростанцію. Катилися на катері, оглянули нове місто гідробудівників, ознайомилися з ГЕС. Повертаючись додому, побували на підприємствах Олександрії. Багато цікавого побачили учні під час цієї подорожі.

Вже декілька років аджамські школярі листуються з ви-

хованцями Заслуженої вчительки УРСР Катерини Мартинівни Карлаш. Цього літа разом з Вітею Пахомовським, учнем другого класу, ми побували у неї в Києві. Катерина Мартинівна подарувала нам книжки з власними автографами.

Під час літніх канікул учні нашої школи чудово відпочивають, набувають нових сил, щоб в новому навчальному році мати лише хороші успіхи.

В. СИДОРЕНКО,

учениця 7 класу,
с. Аджамка

Кіровоградського району.

ТОВАРИ ПРИНОСЯТЬ ДОДОМУ

КОЛИ вам немає часу стояти в черзі в гастрономі або в продовольчому магазині, користуйтеся столом замовлень. Він працює в центральному гастрономі. Завідує ним Микола Антонович Бодашко. Чимало покупок підходять до нього з проханням доставити додому необхідні продовольчі товари. Уважний, ввічливий до запитів відвідувачів Микола Антонович користується повагою.

На жаль, таке хороше почищення є лише в центральному гастрономі. Трава, в іншому магазині, де директором т. Тофанюк, теж існує стіл замовлень. Але книгу замовлень ховають далеко від покупців, і вона поступово вкривається пилом.

Г. ТОЛОК.

м. Кіровоград.

ЗАКОН ТВОГО ЖИТТЯ

пер передова лінія боротьби за комунізм. На інших рубежах перевиряються сьо-

та всіх народів, пов'язувати свою працю, навчання, виховання і освіту з участю в будівництві комунізму.

Що це означає: «бути активним борцем»? Це значить — завжди бути на передньому краї боротьби радянського народу за побудову комуністичного суспільства, відчувати себе бійцем за перетворення в життя ленінських ідей, рішень партії.

Партія і уряд прийняли рішення про освоєння цілини. Це було мудре і своєчасне рішення, спрямоване на дальше піднесення сільського господарства

країни, на поліпшення всього добробуту нашого народу. Це був великий і важливий політичний крок нашої партії. Він був зроблений Центральним Комітетом з ініціативи Микити Сергійовича Хрущова, незважаючи на те, що дехто висловлював сумнів і недо-

ми в ковильні степи. Непривітно зустрів степ пришельців. Вони жили в палатках, стійко переносили холоднечу і піднімали цілину. Тепер на цілині починається новий етап: цілина повинна виробляти не лише хліб, а й м'ясо, молоко, вовну.

ДВІСТІ ПАТРОНІВ...

І знову, як сім років тому, йдуть ешелони на схід — неспокійна і невгамовна у своєму стремлінні творити і жити великим життям, радянська молодь

І знову, як сім років тому, йдуть ешелони на схід — неспокійна і невгамовна у своєму стремлінні творити і жити великим життям, радянська молодь

Іде підкорювати другу цілину. І так само, як серед перших покорителів, більшість із них — комсомольці. Якщо запитати їх, куди вони йдуть, що будуть робити, в чому вбачають свій обов'язок, кожний відповість, прикладно так: «На цілину йду. Кажуть, важко там, тому й йду». І, напевне, ніхто з них із скромності не скаже: перетворюю в життя політику партії. Навіщо вже високі і урочисті ці слова. А хіба це не так насправді? Партія здобула велику перемогу, передбачивши невичерпні можливості цілини. Політика партії перемогла. І перемогу цю допомагав кувати комсомол.

Тоді бойові і моральні якості молодих патріотів. Це мирні фронти, фронти натхненної праці. Але вони вимагають від кожного, хто вступив в комсомол, не меншої пристрасності, наполегливості, самовідданості. Вони вимагають, щоб ти вміло володів мирною зброєю. Зброя ця — кельма будівельника і вібратор бетонника, різець токаря і плуг механізатора.

...Сьогодні, коли тебе прийняли в комсомол, прийшли тобі на пам'ять слова Миколи Островського: «Разом з комсомольським квитком нам вручили рушницю і двісті патронів». Не шкодує за тим, що пізно народився, що не дісталось тобі тих двохсот патронів, не шкодує! Вони в тебе є, ці двісті патронів.

Це — ударні комсомольські будови і цілина, курудзаний похід і нічні чергування з пов'язкою дружинника на рукаві, це безсонні ночі над крес-фермах, на лахах. І знову ленінськими і палкі диспути в клубі, це все наше життя, в якому так багато справ для молодих рук, допитливого розуму, вірного серця.

Недавно березневий (1962 р.) Пленум ЦК КПРС намітив нові грандіозні перспективи по дальшому розвитку сільського господарства. На Пленумі говорилося про те, як потрібні молоді руки, хороше комсомольське зав'язання на крес-фермах, на лахах. І знову комсомол іде туди, де важче, туди, де розв'язується питання великої державної політики.

На інших фронтах, не тих, на яких бився Микола Островський, проходить те-

А. ДІДУСЕНКО,
А. СКРИПНИК.

ЯКОСЬ одного разу, згадуючи про свою комсомольську юність, Микола Островський написав: «Разом з комсомольським квитком ми одержували рушницю і двісті патронів».

Прошумів час над країною. Роки, про які згадував Микола Островський, стали легендарними. І, одержуючи тепер комсомольський квиток, ти, можливо, з жалем думаєш: «Ех, був же такий час, га? Комсомольський квиток, рушниця і двісті патронів».

Так, тепер не вручають тобі разом з комсомольським квитком двісті патронів. Але це не означає, що ти, вступаючи в комсомол, не стаєш бійцем. Стаєш! І перші твої комсомольські заповіді записані в статуті так.

Член ВЛКСМ повинен: бути активним борцем за перетворення в життя величюї програми комуністичного будівництва, готувати себе до життя в суспільстві, яке утверджує на землі Мир, Працю, Свободу, Рівність, Братерство і Щастя.

ПІОНЕРСЬКИЙ табір нагадує неспокійний блжолний вулик. Тут відпочивають хлопчики та дівчатка з різних шкіл Ульянівського району. Цікавими справами займаються в своєму таборі піонери. Одні саджають квіти, інші вирушають у походи, а ці, яких ви бачите на знімку, зібрані навколо своєї виховательки і уважно слухають. Людмила Федорівна Червоначук читає піонерам другого загону роман Миколи Островського «Як гартувалась сталь».

Фото В. АНДРЕЄВА.

В О Н И дарують радість

МАЙЖЕ кожного вечора в двері квартири пенсіонерів Скибинських, які проживають по вулиці Молодіжній, лунає стук.

— Люда прийшла! — радіють хазяї і поспішають відчинити. — Зрестуй, дочко, — звертається до дівчини Пелагея Максимівна Григорівна. — Розповідай, що новенького принесла. ... Коли міська бібліотека ім. І. Франка провела декаду по доведенню книги до кожної сім'ї, учениця ремісничого училища М і Людмила Куріленко та її подруги Тетяна Орлова, Тоня Середня, Марія Боса і Валя Чернявська вирішили взяти в ньому активну участь. Дівчата обійшли Радянську, Молодіжну вулиці, Ленінський, Ковалівський, Тракторний провулки, зібравши відомості про тих, хто користується бібліотекою і зазначили ще двадцять п'ять нових читачів. Людям похилого віку і пенсіонерам комсомолки самі обмінюють книги. А для тих, хто через поганий зір не може читати, дівчата влаштовують колективні читки.

М. Кіровоград.

Всесоюзний зліт піонерів

АРТЕК, Кримської області, 10. (РАТАУ). Південне сонце грає на водній гладі моря, освітлює радісні обличчя дітей. Багато раз біля підніжжя Ведмідь-гори звучали гона і в небесну блакить здіймалось полум'я вогнів, але такого пожевлення, як сьогодні, в «піонерській республіці» ще не було. Сюди на другий Всесоюзний зліт, присвячений 40-річчю організації юних ленінців, з'їхалися 2.250 делегатів з усіх союзних республік країни.

В гості до учасників зльоту прибули тепло зустрінули дітьми перший секретар Центрального Комітету МНРП, Голова Ради Міністрів Монгольської Народної Республіки Ю. Цеденбал, секретар ЦК КПУ України А. Д. Скаба, секретарі ряду обкомів партії Радянського Союзу, які відпочивають у Криму. На зліт запрошено піонерів двадцятих років — перших артеківців, дітей Польщі, Чехословаччини, Румунії, Болгарії, Франції, Бельгії, Фінляндії, Швеції, Індії, Мали — юних друзів з 25 країн світу.

40 фанфаристів і 40 барабанщиків сповіщають про початок піонерського параду. Здіймаються вгору прапори Всесоюзної піонерської організації і піонерські прапори союзних республік.

Під звуки Державного Гімну Радянського Союзу на центральній щоглі піднімається червоний прапор. 40 різнокольорових ракет сповіщають про початок зльоту.

Із словами привіту до юних ленінців звертається

голова Центральної ради Всесоюзної піонерської організації імені В. І. Леніна, секретар ЦК ВЛКСМ Л. К. Баласна.

— Ви, — каже вона, — спадкоємці славних традицій старшого покоління — комуністів і комсомольців. Вам разом з нами будувати комунізм і жити при комунізмі.

Хай законом вашого життя стане батьківський наказ Микити Сергійовича Хрущова: «Ростіть комуністами-ленінцями, працюйте по-ленінському, вчіться по-ленінському, любіть Радянську Батьківщину так, як любив її наш дорогий Іллі!».

Учасників зльоту вітають Мамлакат Нахангова, яка в свою піонерську юність була нагороджена орденом Леніна за великі збори бавовни. Від зарубіжних піонерів із словами привіту звернулись Карл-ганс Кауфман (з НДР) і Рісто Лайне (Фінляндія).

Справа і зліва від зведеного хору на площі вишкокуються діти з червоними вимпелами славних піонерських справ. В піснях, віршах, хореографічних сценах вони відображають шлях, пройдений юними ленінцями за 40 років.

Зліт триватиме до 18 липня. Буде підбито підсумки виконання піонерської доповідки, юні активісти обмінюються досвідом роботи.

В «День миру і дружби» відбудеться великий мітинг, присвячений найбільш хвилюючій темі: «Не бути війні!». Після мітингу діти закладуть в Артеку обеліск миру.

КНИГА - ВЕЛИЧЕЗНА СИЛА. ЛЮБІТЬ І РОЗПОВСЮДЖУЙТЕ ЇЇ

БІЛЬШЕ року тому ЦК КП України прийняв рішення, в якому підтримав ініціативу комсомольців, молоді і громадськості Залізничного району міста Києва про активну пропаганду і впровадження нових форм доведення книг до найширших кіл трудящих.

Цінне починання киян знайшло широкі підтримку серед комсомольських організацій, громадськості міст і сіл області. При окремих первинних і при всіх районних комсомольських організаціях створені ради друзів книги, на заводах, в учбових закладах, в установах, працюють тисячі книгоносів — громадських розповсюджувачів. У нас стали краще пресвідитися свята і місячнички книги, зустрічі письменників з читачами, вечори літератури і колективні обговорення нових художніх творів.

Яскравим проявом громадського руху по розповсюдженню літератури є створення безпосередньо на підприємствах і установах народних книжкових кіосків і куточків книг. В нашій області їх понад шістдесят. Добрий досвід має гайворонська комсомольська організація. Тільки через створені книжкові кіоски і куточки книги, при активній допомозі громадськості за останні півтора роки в районі продано літератури більше, як на 20 тисяч карбованців. Комсомольці Гайворонського паровозоремонтного заводу (секретар комсомольської організації Л. Савранська) обладнали книжковий кіоск, яким керує А. Костюк. За рік тут розповсюджено літератури майже на 700 карбованців. Добре також працюють кіоски і куточки книг на Заваллівському графітному і Сальківському цукровому комбінатах, млинзаводі.

На Хірівському меблевому комбінаті куточком книг керує секретар комсомольської організації В. Кузьменко. На підприємстві є групи комсомольців, які розповсюджують літературу серед робітників безпосередньо в цехах. За півтора роки таким чином продано книг на 400 карбованців.

Заслужовує уваги досвід розповсюдження літератури комсомольською організацією Кіровоградського агрегатного заводу (секретар комсомольської організації Ю. Кваша). Громадські розповсюджувачі цього підприємства реалізують літературу під час масових заходів, які проводяться на заводі, беруть активну участь в місячничках і тижнях книги, організують книжкові лотереї. Кращий громадський розповсюджувач агрегатного заводу інженер В. Чабаненко тільки за час місячничка в 1961 році продав літератури на 1.150 карбованців.

Любителям літератури добре відомі прізвища бібліотекаря Кіровоградської бібліотеки імені Горького т. Агран, швей Кіровоградської швейної фабрики т. Односум, електрика Балахівського вуглерозрізу т. Лохвицького. Всі ці товариші є пристрасними пропагандистами книги. Їх мета не тільки в тому, щоб продати більше книг, а, головним чином, в тому, щоб допомогти робітникам підвищити свій ідейно-політичний рівень.

Факти свідчать про те, що там, де, розповсюдженням літератури займаються безпосередньо партійні і комсомольські організації, коли на цю справу піднятий весь актив, там пропаганда книги займає почесне місце.

На жаль, у нас є ще багато невикористаних можли-

востей на цій важливій ділянці ідеологічної роботи. Голванівський район з року в рік зриває виконання плану по книжковій торгівлі. Надзвичайно погано організована в нинішньому році реалізація літератури в Добро-величківському, Новопразькому, Хмельівському, Рівнянському районах. Однак це мало турбує не тільки книготоргуючі організації, а й райкоми комсомолу.

Книжкові кіоски ще не створені на десятках великих промислових підприємств міст Кіровограда, Олександрії, Знамянки, Хрушова. Їх майже немає в колгоспах і радгоспах. Хіба можна миритися з тим, що вони існують тільки в 11 районах області?

Звичайно, справа не тільки в тому, щоб кількісно розширити кількість народних кіосків і куточків книги. Ми повинні, насамперед, потурбуватися про те, щоб добре працювали існуючі. Хіба нормальним є таке становище, коли в місті Кіровограді, Маловисківському і Рівнянському районах частина кіосків згорнула свою діяльність. І це проходить повз увагу комсомольських організацій. Погано розповсюджують літературу комсомольці і молодь найбільшого в області заводу «Червона зірка». Але Кіровоградський міськом комсомолу таке становище зовсім не хвилює.

Практика діяльності деяких книжкових кіосків свідчить, що часто-густо вони швидко припиняють свою роботу, бо до розповсюдження літератури залучені не групи ентузіастів — любителів книг, а поодинокі люди. Варто цим товаришам перейти працювати на інше підприємство, і книжкові кіоски закриваються. Так, зокрема, сталося на кіровоградських заводах «Динамік», «Червоний прапор».

Велику роль в розповсюдженні літератури повинні відіграти працівники культури. Вони можуть і повинні організувати цю справу в бібліотеках, клубах, Будинках культури. Слід частіше проводити літературні вечори, читачькі конференції та інші масові заходи. А втім, в Новогорізькому, Хмельівському, Новоукраїнському районних відділах культури майже зовсім не запроваджують ці перевірені форми роботи.

В Залізничному районі міста Києва майже при всіх первинних комсомольських організаціях створені ради друзів книги. У нас же їх дуже мало. Потрібно організаційно зміцнити існуючі і значно розширити кількість рад друзів книги для того, щоб вони стали штабами масового розповсюдження літератури. Міськомком, райкомом комсомолу, первинним комсомольським організаціям треба частіше обговорювати питання, пов'язані з розповсюдженням літератури, удосконалювати форми й методи, вивчати і запроваджувати передовий досвід кращих пропагандистів, громадських розповсюджувачів і книгоносів. Це буде важливим вкладом в справу комуністичного виховання трудящих, як цього вимагають від нас рішення ХХІІ з'їзду КПРС.

В. МАРУЩАК,
інструктор відділу пропаганди і агітації обкому КП України.

НА ОКОЛИЦІ Кіровограда—Ковалівці, біля річки Інгул, в Луговому провулку стоять дві оселі. В старенькій хатині під номером 18 «а» пройшли юнацькі роки відомого радянського художника М. Божія. В новому і світлому будинку, що стоїть поряд зараз проживає батько митця — Михайло Якович. Незважаючи на свої 73 роки, Михайло Якович рухлива і бадьора людина з красивими, як у діда-Мороза, білими вусами і голубими очима. Любить колишній ливарник слухати про сина, але ще більше подобається йому розповідати про нелегку долю свого Мишка.

Народився майбутній майстер пензля в 1911 році. Коли хлопчиків минуло півтора року, трапилось нещастя: Михайла розбив параліч, відняло ліву ніжку. Ходив на милицях. Боляче було батькам дивитися на нього, але дитина ніколи не скаржилась. До школи Михайло не міг ходити, доводилося наймати учителя. Але таке навчання було недовгим — не мав за що Михайло Якович вчити сина. Хлопчина почав самостійно оволодівати наукою.

— Читав Миша дуже багато, — згадує батько. Було, зачинеться в кімнаті і до двох-трьох годин не лягає спати.

Крім читання, юнак захоплювався музикою. Досконало грав на балалайці, мандоліні і гітарі. Гітара стала супутницею його життя. Малювати Михайло почав років з восьми.

— Приходжу я якось з роботи, — згадує Михайло Якович, — а син порозпорював лантухи, зшив їх, розстелив на долівці серед хати, загнував і малює аквареллю. Я немало здивувався. На моє запитання відповів, що пише портрет Степана Разіна. І намалював. Правда, працював він над картиною дуже довго.

У 18 років після двох надзвичайно складних операцій, зроблених професором Кофманом в м. Одесі, Миша, нарешті, покинув милиці і став ходити з палицею. З цього часу розпочалося нове життя для обдарованого юнака. Він їде в Ленінград, а потім в Москву, де зустрічається з видатним художником Герасимовим. Той,

оглянувши роботи хлопця з України, дає йому пораду вчитися. В 1936 році М. Божій вступає до Одеського художнього училища.

У ХАТІ, де живе зараз батько майстра пензля, дбайливо зберігаються декілька юнацьких робіт Михайла Божія: копія відомої картини «Бояриня Морозова», оригінальні полотна «Ліс біля річки», «Сухе дерево», «Діти на річці», «Орач», портрет матері митця Фросини Василівни.

— А оце я, — Михайло Якович показує невеличку картину. — Намалював мене онук Святослав—син Мишка. Він також художник.

Багато картин створив М. М. Божій. Найбільш відомі серед них «Думи мої, думи», і «В. І. Ленін».

Картину «Думи мої, думи», над якою працював протягом кількох років, майстер пензля показав на виставці, присвяченій Декаді української літератури і мистецтва у Москві в 1962 році.

Відзначаючи кращі твори 1960 року, Академія мистецтв СРСР присудила цьому твору найвищу нагороду — Золоту медаль. Це одна з кращих картин, присвячена великому Кобзареві.

Картину «В. І. Ленін» М. Божій зустрів XXII з'їзд КПРС. Одна з позитивних якостей творчості М. Божія — сучасність. Він живе інтересами свого часу, прагне пізнати всю глибину і склад-

ПАРАШУТИСТКИ республіканського аероклубу ДТСАФ Казахської РСР робітниця Алма-Атинської азуттєвої фабрики № 1 Світлана Аблієва і Світлана Клішина, студентка 5-го курсу медичного інституту Тетяна Нестеренко і тренер з стрибків у воду дитячої спортивної школи Олександра Шерстюк в денному комбінованому груповому стрибку з висоти 1500 метрів приземлились з середнім відхиленням від центра кола 18 метрів 17 сантиметрів. Це новий світовий рекорд.

На знімку у: (зліва направо) Світлана АБЛІЄВА, Олександра ШЕРСТЮК, Світлана КЛІШИНА і Тетяна НЕСТЕРЕНКО.

Фото П. ФЕДОРОВА.
Фотохроніка ТАРС.

ГУМОРЕСКА

формі. Взагалі, щось з нашим хлопчиком не те діється.

— Кажуть, запиячив і з дружиною щось не того...

— Зазнався.

— Напевне, що так.

— Ну як, полегшало?

Хворий мовчав, на його обличчі виступили густі краплини поту.

— Не ті зараз футболісти.

— Не ті, — підтвердив болільник, — молоді, гарчачі.

— Я згадую Литвиненка Миколу, от грав, років з десять не виходив з поля. А Окунь років зо два якщо подержиться, то й добре... Ну, як, угамувався зуб? Пройде.

Лікар викинув з рота ватку і в якійсь суворій задумі продовжував.

— Коли почав крутити з молодичками шури-мури, не буде діла. Зверне собі шию... — Сплюнулі? Що ж, бувайте здорові. Дві години нічого не їсте, не пийте гарячого, а післязавтра приходьте пораніше, записуйтеся на прийом. Слідуючий!

Раптом рука лікаря здригнула, з пера впала велика пляма... Він прочитав прізвище хворого: Окунь Василь Павлович. «Так це він, Васяка-футболіст» — майнула думка в голові.

Погано себе почував стоматолог після отакої оказії...

Але не пощастило й хворому. Опісля виявилось, що лікар свердловий йому не того зуба.

З. ОЛЕКСАНДРОВ.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакцій: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 03162.

Зам. № 4297.

ПІШІТЬ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.

КІРОВОГРАДЦІ за межами Кіровоградщини

Світлани Шипунової» і «Медестра».

Кожний з творів — схвильована розповідь про сучасну молодь, про чистоту і ясність її помыслив, про рішучість йти широким шляхом до світлого майбутнього. Роботи художника широко відомі не лише в нашій країні, а й за кордоном, вони увійшли до золотого фонду радянського мистецтва.

ВЕЛИКОЮ і заслуженою славою користується наш земляк, який живе і працює зараз в Одесі. Про любов народу до видатного художника свідчить те, що в дні виборів трудящі Белгород-Дністровського виборчого округу обрали його своїм депутатом до Верховної Ради Союзу РСР.

Нещодавно Заслуженому діячеві мистецтв, народному художникові УРСР, члену-кореспонденту Академії художств СРСР Михайлу Михайловичу Божію минуло 50 років. Він в повному розквіті своїх сил та здібностей, і народ чекає від нього нових високохудожніх картин.

О. ЗУБИЦЬКИЙ,
працівник позаштатного відділу культури.

ВИЗВОЛЕННЯ НАБЛИЖАЄТЬСЯ

ДЖАКАРТА, 11. (ТАРС). Два райони Західного Ірланду визволені індонезійськими патріотами. Владу в цих районах, як передають місцеві агентства, передано Республіці Індонезії в особі командира повстанських частин у Темінабуані.

Плани

вашінгтонських атомщиків

ПАРИЖ, (ТАРС). Представник американської комісії по атомній енергії заявив у Гонолулу, що перше ніж закінчити нищівну серію ядерних випробувань Сполучені Штати, очевидно, проведуть ще два або три ядерних вибухи на великій висоті в районі острова Джонстона.

Кореспондент агентства Франс Пресс повідомляє, що, за словами представника комісії, один з цих вибухів буде проведено на більшій висоті, ніж попередній вибух.

Новий ядерний вибух під землею

ВАШІНГТОН, 11. (ТАРС). Сполучені Штати провели сьогодні на випробному полігоні в штаті Невада новий вибух ядерного пристрою під землею. Комісія по атомній енергії повідомила, що вибух було проведено на дуже невеликій глибині.

Позавчора кіровоградські динамівці приймали на своєму полі луцьку «Волинь». Зустріч закінчилася перемогою місцевих футболістів з рахунком 4:1.

ВИЩЕ СВІТОВИХ РЕКОРДІВ

У КИЄВІ закінчилися змагання парашутистів республіки на встановлення рекордів. Кіровоградщину представляли на цих зборах майстер спорту СРСР Павло Банніков та першорозрядниця Таміла Козловська. Добре провели змагання земляки! Таміла Козловська в групових стрибках на точність приземлення з висоти 600 і 1000 метрів встановила два всесоюзних рекорди. Вони перевищують досягнення найкращих світових спортсменок.

Павло Банніков в груповому стрибку з висоти 1500 метрів на точність приземлення теж встановив новий всесоюзний рекорд, який перевищує результат світового рекорду.

Редактор П. МАРЧЕНКО.

В КІНОТЕАТРАХ МІСТА

Кінотеатр імені Дзержинського. Художній фільм «РІКА ТУМАНГАН». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. 30 хв. ранку, 1 год. 30 хв., 3 год. 30 хв. дня, 5 год. 30 хв., 7 год. 30 хв., 9 год. 30 хв. вечора. На літньому майданчику «РОМАН І ФРАНЧЕСКА». Початок о 9 год. 15 хв. вечора.

Кінотеатр «Мир». Для дітей. «МИ З ОДНОГО ЗАГОНУ». Початок о 9 год. 30 хв., 11 год. ранку та 12 год. 30 хв. дня. Художній фільм «РОЗПОВІДЬ ЖЕБРАКА». Початок о 2, 4 год. дня, 6, 8, 10 год. вечора.

Кінотеатр «Сивацьке». «ЧУДОВА СЕМІРКА». Початок (першої серії) о 10 год. 11 год. 45 хв. ранку, 3 год. 20 хв. дня, 5 год. 6 год. 45 хв., 8 год. 30 хв., та 10 год. 15 хв. вечора. Для дітей «УВІЛЬНЕННЯ НА БЕРЕГ». Початок о 1 год. 30 хв. дня.

ПІШІТЬ!

м. Кіровоград, вул. Луначарського, 36.

«Молодой коммунар» — орган Кіровоградського обласного комітету ЛКСМУ, г. Кіровоград.

ДЗВОНІТЬ!

Телефони редакцій: редактора — 56-12, відповідального секретаря — 50-14, відділів — 50-24.

БК 03162.

Зам. № 4297.

ЗАХОДЬТЕ!

Редакція працює з 10 години ранку до 6 години вечора. Ми завжди раді бачити вас, друзі, в себе!

Кіровоградська обласна друкарня ім. Г. М. Димитрова.